

Věc: Žádost o popis činnosti OSPOD

Dobrý den,

na základě zákona o svobodném přístupu k informacím č. 106/1999 Sb. Vás žádám o

1. Zaslání všech dokumentů, návodů, doporučení a instrukcí, podle kterých postupuje sociální pracovník při své práci zastupování dětí u soudu. (Tato množina dokumentů je jistě neprázdná, neboť minimálně jeden dokument z Ministerstva mám z již dříve k dispozici od OSPOD Praha 18.) Tyto dokumenty lze zaslat i na email (případně jinou cestou), pokud by to bylo snazší než datovou schránkou.

2. I když nejsou stanoveny přesné postupy, jak zastupovat dítě u soudu, tak je zřejmé, že na určitých vstupních informacích musí být postaveno. Touto vstupní informací může být (mimo jiné) například fakt, zda rodič má nebo nemá na dítě vůbec čas, tzn. s ním společně vůbec je nebo není (a tedy nepředává nebo předává právo styku s dětmi někomu jinému). Např. OSPOD Praha 18 tuto skutečnost zkoumal ovšem OSPOD Praha 9 (konkrétně s její vedoucí tuto skutečnost zkoumat odmítá (i po mnoha upozorněních, že se jedná o věc z hlediska dětí důležitou a že k přenechávání práva styku s dětmi někomu jinému v našem případě ve velké míře ze strany matky dochází). Tuto svou nečinnost obhajuje tím, že nemá nikde stanoveno, co musí zjišťovat. A to přestože jde zcela zřejmě o věc pro dítě velmi podstatnou. Jakým způsobem se lze proti postupu OSPOD (a jeho záměrné nečinnosti v zjišťování skutečného stavu) bránit? Jakým způsobem má OSPOD postupovat tak, aby mohlo objektivně zastupovat dítě a nemohli svou práci vykonávat špatně? U dítěte je potřeba zjistit, co je pro něho nejlepší. Ovšem úsudek založený jen na osobních názorech (navíc záměrně selektivně ořezaný o určité vstupní informace) jednoho člověka nemůže nikdy nic takového dosáhnout, neboť může být z velké části založený na neracionálním a zkresleném pohledu víceméně náhodného člověka (na volbě sociálního pracovníka), se kterým dítě nemá vůbec nic společného, tzn. na něm a jeho osobních názorech vůbec nezáleží co je pro dítě ve skutečnosti objektivně nejlepší.

3. Je povinnost ze strany OSPODU přistupovat k oběma rodičům stejně a rovnoprávně? Tzn. například ptát se na víceméně stejné otázky a zjišťovat stejné okruhy věcí (byt, zaměstnání, čas na děti, ...) tak, aby byla zaručena objektivita a nestrannost?

4. Je zaručena konzistence v názorech při zastupování OSPOD napříč jednotlivými rodinami? Tzn. např., že se nemůže v případě jedné rodiny argumentovat nějakým způsobem a ve zcela obdobném případě (ve kterém je třeba jen prohozena žena<->muž) argumentovat jinak (selektivně měnit důležitost zjištěných informací)? Jaká je kontrola nad způsoby úsudků ohledně toho co je pro dítě nejlepší? Kdo tyto úsudky kontroluje, aby nemohlo docházet k tomu, že si např. sociální pracovnice řekne, že dle jejích "naivních" osobních názorů je vhodné dítě vždy svěřit matce, nezávisle na tom, jak se matka o dítě ve skutečnosti vůbec stará (a toto i odmítne vůbec zjišťovat). Tzn. vychází z falešné premisy, že každá matka je vždy dobrý rodič a vše co by mohlo tuto premisu narušit odmítne zjišťovat a naopak hledá

jen důvody a zjišťuje selektivně skutečnosti k potvrzení této své chybné premisy.

5. Jakým způsobem se dá bránit proti cíleným lžím sociálních pracovníc, které zasílají soudu? Např. v mém případě si sociální pracovnice [redacted] vymyslela lež, že nemám zájem spolupracovat s poradnou (ačkoliv jsem s ní vždy plně spolupracoval). Když jsem se o tom dozvěděl a žádal jsem sociální pracovníci o omluvu a nápravu (s tím, že jsem v té době věřil, že tato chyba nebyla úmyslná). Tuto opravu chyby odmítla. Po podání stížnosti na tuto pracovníci k její vedoucí [redacted] tato vedoucí uznala, že na soud byly poslány lživé informace (a měly by být napraveny - což jsem zatím neověřoval). Ovšem nikdy jsem nedostal žádnou omluvu od dané sociální pracovnice ani vysvětlení proč toto soudu poslala ani proč odmítla svou chybu napravit (vymyslela si jen další lži, které jsem znovu vyvrátil). V tomto konkrétním případě jsem měl štěstí, že jsem svou pravdu mohl s jistotou prokázat a že jsem se o této lži vůbec dozvěděl. Jak se ale tohoto vyvarovat do budoucna? A to nejen v mém případě, ale obecně. Vedoucí OSPOD Praha 9 [redacted]

[redacted] odmítla prozkoumat, zda takové podobné lži neposílá sociální pracovnice na soud i v jiných případech (a tedy zda nejde o širší problém). Žádný trest nebo záznam jí také neudělila (nebo o něm alespoň nevím). Odmítla i tuto sociální pracovníci pro náš případ změnit, přestože tato sociální pracovnice prokazatelně lže, odmítá své lži napravit a ani se za ně neomlouvá. Toto přece nelze tolerovat a jen tak přecházet. Je potřeba, aby na OSPOD byl systém eliminující takováto záměrná poškozování jednoho z rodičů a motivující sociální pracovníky k řádné a objektivní práci vycházející z pravdivě zjištěných faktů.

6. Byly nějaké další stížnosti na činnost sociálních pracovníc z OSPOD Praha 9? Kolik jich bylo řešeno v posledních pár letech např. od roku 2016? Jaké kategorie stížnosti to byly (např. arogantní chování, lži, nezáměr zjišťovat pravdu, ...)? Jak byly stížnosti (které byly oprávněné) vyřešeny z toho hlediska, aby se již v budoucnu neopakovaly? Tzn. zda není praxe zametat všechny stížnosti pod koberec (neudělavat žádná napomenutí ani nijak jinak nemotivovat k tomu chyby nedělat) a efektivně tím chybnou práci sociálních pracovníků podporovat.

Děkuji.

V Praze dne 14.1.2020